

[Strøm.]

afgørende for mig har været, da der har været nedsat et sagkyndigt Udvalg om Spørgsmaalet, et pege ærligt og redeligt paa, hvad dette Udvalg har sagt, og Ministeren kan altsaa ikke snakke sig fra, at Udvalget har indstillet, at Hospitalet skulde bygges i Aalborg. Det har man ikke ønsket at skrive noget om i Bemærkningerne, og Ministeren har heller ikke talt om det i sin Forelæggelsestale, og saa er der vel ikke noget at sige til, at jeg for mit Vedkommende gør, hvad jeg kan for at fremhæve, at Sagkundskaben har talt, og da de ærede Ordførere for Partierne jo netop her i Dag i allerhøjeste Grad har fremhævet, at de vil lade de sagkyndige være afgørende, mener jeg, det er rimeligt at understrege, at jeg har den Fordel fremfor den højtærede Indenrigsminister, at jeg har Sagkundskaben paa Aalborgs Side. Jeg er ikke selv særlig sagkyndig paa de Omraader, der her er Tale om, og jeg regner heller ikke med, at den højtærede Indenrigsminister i og for sig er det. Vi danner os hver især et Begreb om det, og det er der jo mange ærede Medlemmer, der har gjort ved denne Lejlighed. Nogle vil have det placeret eet Sted og andre et andet Sted, men for mit Vedkommende, højtærede Indenrigsminister, gælder det altsaa fremfor, hvad der gælder for de øvrige, at Sagkundskaben staar bag Aalborg.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Aidt har Ordet for en kort Bemærkning.

Aidt: Det Udvalg fra 1943, som har udarbejdet de to Betænkninger, har siddet i 3 Aar. Den højtærede Indenrigsminister mente, at der kunde gaa 3 Aar, inden Byggeriet kunde komme i Gang. Jeg maa derfor fremhæve, at et Kommissionsarbejde som af mig skitseret kan tilendebringes i disse 3 Aar, og jeg tror, den højtærede Minister vil kunne faa saa meget Fart i Tingene, at dette sker, og det forekommer mig, at det vilde være uforvarsligt ikke at faa en saadan Undersøgelse i Gang og faa nye Resultater udefra med i Bedømmelsen.

Maa jeg saa lige sige med Hensyn til den Bil, jeg omtalte, at det var den Bil, som den højtærede Minister i Tankerne kørte med til Aalborg, og den kørte altsaa netop gennem Aalborg. (*Indenrigsministeren* [Kjær]: Nej, det gjorde den ikke!). Saa-dan forstod jeg det.

Indenrigsministeren (Kjær): Maa jeg sige til den ærede sidste Taler, at det er jo vanskeligt at vide, hvor jeg i mine Tanker kører hen med Bil. Saa skulde man jo være

Tankelæser, og det er det ærede Medlem formentlig ikke.

Jeg skal i øvrigt kun sige til det ærede Medlem Hr. Strøm, der sagde, at jeg vilde snakke mig fra det, at jeg vilde gerne vide, hvor og hvornaar jeg har prøvet paa at snakke mig fra Kommissionsbetænkningen. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil kunne finde noget Tidspunkt, hvor det er sket. Jeg har erkendt, selvfølgelig, at Konklusionen ikke, og navnlig slet ikke i sin ordrette Form, er optaget i Bemærkningerne, og jeg har erkendt, at der derved maaske er begaaet en formel, men ikke nogen reel Fejl.

Det ærede Medlem pukkede saa endelig paa Sagkundskaben — og det kan jeg godt forstaa, for det er det eneste, det ærede Medlem har at pukke paa —, det vil sige det ærede Medlem siger Sagkundskaben, men burde sige Sagkundskabens Konklusion. Derimod beskæftigede det ærede Medlem sig slet ikke med det øvrige, og det er det, jeg har bebrejdet det ærede Medlem.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: Det, der er afgørende for mig i det Spørgsmaal, der her behandles, er netop, at det høje Tings Medlemmer, hvis det bare var, om jeg saa maa sige, paa egne Vegne, jeg stod og fremførte nogle Betragtninger angaaende Spørgsmaalet Aalborg, vilde kunne sige til mig: Ja, det er fordi du er lokalt interesseret i Spørgsmaalet. Jeg har imidlertid fremhævet, at som Forholdene ligger, er det et sagkyndigt Udvalg, der staar bag ved de Betragtninger, som altsaa har gjort, at jeg for mit Vedkommende fremfører Aalborg som det Sted, hvor Hospitalet bør placeres, og det er altsaa ogsaa lykkedes efterhaanden at faa det placeret paa en saadan Maade, at Udeladelse baade i Bemærkningerne og i den højtærede Indenrigsministers Forelæggelsestale nu er blevet karakteriseret som maaske formelle, men ikke reelle Fejl. Jeg betragter det nu som en reel Fejl, hvis et sagkyndigt Udvalg kommer til en Konklusion, at man da ikke oplyser dette høje Tings Medlemmer om denne Konklusion saavel i Bemærkningerne som i Forelæggelsestalen. Det er klart, at vi Medlemmer af det høje Ting selvfølgelig kan gøre det, men det vilde dog være det mest rimelige saavel for den højtærede Indenrigsminister som for Administrationen, at det blev gjort ved Fremsættelsen af et Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.